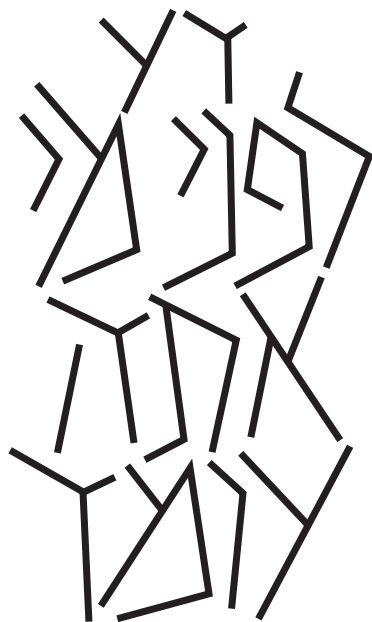

סידור קורן

מהדורת פומרנץ

מוגה ומבואר בידי

הרב דוד פוקס

•

הוצאת קורן ירושלים

תוכן

181	קידוש וזמירות לליל שבת	ט	מבוא למהדורה הראשונה
193	שחרית לשבת וליום טוב	יא	הקדמה
195	פסוקי דזמרה	יב	דברי פתיחה
211	נשמת	יד	מדריך למתפלל
216	ברכו	1 ימי חול	
222	קריאת שמע	3	השכמת הבוקר
227	עמידה לשבת	7	עטיפת טלית
236	סדר קריאת התורה	8	הנחת תפילין
246	תפילה לשלום מדינת ישראל	11	הכנה לתפילה
248	ברכת החודש	14	ברכות השחר
252	מוסף לשבת	29	קדיש דרבנן
273	קידוש וזמירות ליום שבת	32	קדיש יתום
281	מנחה לשבת וליום טוב	33	פסוקי דזמרה
298	ברכי נפשי	45	ברכו
302	פרקי אבות	50	קריאת שמע
321	סעודה שלישית של שבת	55	עמידה
324	ערבית למוצאי שבת	66	וידוי
349	קידוש לבנה	67	אבינו מלכנו
354	סדר הבדלה בבית	70	סדר תחנון
357 חגים ומועדים		76	סדר קריאת התורה
359	סדר נטילת לולב	88	שיר של יום
360	סדר הלל	96	אמירות לאחר התפילה
365	מוסף לראש חודש	100	מנחה לחול
373	ביעור חמץ	119	ערבית לחול
373	עירוב תבשילין	138	סדר ספירת העומר
374	קידוש לליל יום טוב	144	קריאת שמע על המיטה
376	תפילה כשנכנסין לסוכה	149 שבת	
377	אושפיזין	150	עירובין
378	קידושא רבה ליום טוב	151	הדלקת נרות
	עמידה לשחרית,	153	קבלת שבת
379	מנחה וערבית של יום טוב	163	ערבית לשבת וליום טוב
388	סדר הקפות לשמחת תורה		

סידור קורן
מהדורה רביעית © 2015
הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 91040
www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2015
© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2015

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

אשכנז, מהדורת שליח ציבור, כריכה קשה, מסת"ב: 6-222-301-965-978

אשכנז, מהדורת בית כנסת, כריכה קשה, מסת"ב: 3-223-301-965-978

אשכנז, מהדורה אישית, כריכה קשה, מסת"ב: 0-224-301-965-978

אשכנז, מהדורה קטנה, כריכה קשה, מסת"ב: 7-225-301-965-978

אשכנז, מהדורה קטנה, כריכת עור חום, מסת"ב: 6-235-301-965-978

אשכנז, מהדורה קטנה, כריכה גמישה כחולה, מסת"ב: 6-251-301-965-978

אשכנז, מהדורת כ"ס, כריכה קשה, מסת"ב: 4-226-301-965-978

אשכנז, מהדורת כ"ס, כריכה רכה, מסת"ב: 6-363-301-965-978

עזרי מעם ה'...

"ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלמדה" (ישעיה כט, יג) – קובל הנביא על ההרגל והשגרה, המטביעים חותמם על חיי האדם, עד כי גם בבואו לעמוד בתפילה לפני הקב"ה הוא בבחינת "בפיו ובשפתיו כבדוני, ולבו רחק ממני" (ישעיה, שם). וזהו מה שהזוהירו חכמינו ז"ל מפניו, באמרם: "וכשאתה מתפלל, אל תעש תפילתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום" (אבות ב, יח); ופירשו המפרשים: "כאדם שיש עליו חובה דבר קבוע, ואומר: אימתי אפרוק מעלי חוב זה" (ר"ע מברטנורה, שם). כי אמנם זה דרכם של דברים הנעשים יום יום: משנעשו לשגרה ולהרגל, הרי הם מאבדים מתכונם המקורי; השגרה וכוונת הלב אינן הולכות בד בבד.

התפילה שבפינו, הכתובה בסידור – אותן מילים, אותם פסוקים שאנו חוזרים עליהם יום יום, ופעמים אחדות ביום – נהפכת בפניו להרגל ולמלמול שגרת, "כצפצוף הזורזר", והיא חסרה את הכוונה שבלב ואת ההרגשה החיה "לפני מי אתה עומד".

עובדה מצערת – וטבעית – זו הייתה הדחף לטרוח ולהגיש לציבור המתפללים כלי שיש בו כדי למשוך ולקשור את המתפלל לא אל מילות התפילה בלבד, אלא גם אל תוכנה ואל הכוונה שהייתה לנוכח עיניהם של רבותינו, שטבעו לנו מטבע של התפילה, ושל חכמי הדורות, שקבעו את נוסחאות התפילה. לשם כך שמנו לפנינו את היעד להביא את דברי התפילה לא בלבוש של חולין, היינו בצורה של ספר רגיל, אלא בלבוש קודש, שאף הצורה הגשמית שלו תוכל לשמש כמקור השראה של רגשות כבוד, קדושה ויראה.

לשם כך טבענו תבנית מקורית של האות הנדפסת וצורה מיוחדת להגשת מילות התפילה בהתאמה לתוכן, שורה שורה, ועמוד עמוד. ובשל כך תוכן התפילה נתון לפני המתפלל מבחינה חזותית באופן המונע אותו מן השגרה ומן החפזה, וגורם ומסייע לו שיתן דעתו ולבו על הכתוב ועל היוצא מן הפה.

אחד הליקויים המכאיבים הפוגמים ביופיה ובזכותה של התפילה הוא הרישול בהגיית תיבותיה. התעלמות מדקדוקן ודיוקן, ולזול – או חוסר ידיעה – בכללי הדגש והרפה, השוא הנע והשוא הנח, ועוד כיוצא באלו, שחכמינו, בעלי המסורה וחכמי הלשון ופוסקי ההלכה ואנשי תורת הקבלה, כל כך הקפידו עליהם והידרו בהם, ובחלקים מסוימים של התפילה (כגון בקריאת שמע ובברכת כהנים) ראו בהם ענין של חובה ממש.

כדי לאפשר למתפלל ולהקל עליו בפרטים אלו – שלא יצטרך להתאמץ

סדר תפילה ליולדת 531

סדר ובד הבת 532

סדר קידושין ונישואין 534

שבע ברכות 536

וידוי שכיב מרע 537

לוויית המת 538

תפילה בבית האבל 542

אזכרה 543

קריאת התורה 547

לימי שני וחמישי ומנחה של שבת 549

לראש חודש, לתעניות וציבור,

לחנוכה ולפורים 587

לשלוש רגלים 597

חמש מגילות 629

שיר השירים 631

רות 635

איכה 639

קהלת 644

אסתר 653

ספר תהלים 663

מדריך להלכות תפילה 729

הלכות תפילה לימות חול 730

הלכות תפילות שבת 748

הלכות למועדי השנה 773

טבלת ההפסקות המותרות בתפילה 812

על סימון הקמצים, השואים וההטעמה 814

אקדמות 390

סדר הזכרת נשמות 394

תפילה טל 399

תפילת גשם 401

מוסף לשלוש רגלים 404

הושענות 416

התרת נדרים לערב ראש השנה 438

קידוש לליל ראש השנה 440

קידושא רבה לראש השנה 441

סדר תשליך 442

סדר כפרות 443

וידוי למנחה בערב יום הכיפורים 444

חנוכה 449

פורים 451

שחרית ליום הזיכרון 453

יום העצמאות 455

יום חירות ירושלים 460

סליחות 461

ברכות 501

ברכת המזון 503

ברכות המצוות 514

ברכות הנהנין, הראייה והשמיעה 515

סדר חנוכה הבית 519

תפילת הדרך 520

מעגל החיים 521

סדר ברית מילה 523

סדר פדיון הבן 529

י"קרא קריאת שמע בכוונה – באימה, ביראה, ברתת וזיע" (ש"ע סא, א).

קריאת שמע צריכה כוונה מיוחדת בכל שלוש פרשיותיה. מי שאינו יכול לכוון בכלל חייב לכוון לפחות בפסוק הראשון, ואם לא התכוון צריך לחזור ולקרוא שוב (ש"ע סג, ד). ראה הלכה 72–73.

בקריאת שמע שלוש פרשיות: 'שמע', שעניינה קבלת עול מלכות שמים; 'יהוה אֱס־שְׁמַע', שעניינה קבלת עול מצוות; 'ציצית', שיש בה הזכרת יציאת מצרים ובחירת ה' בעם ישראל (משנה, ברכות יג ע"א).

במקום המסומן ב° ימשש בתפילין של יד,

ובמקום המסומן ב°° ימשש בתפילין של ראש (דרך החיים).

המתפלל ביחידות אומר (רמ"א סא, ג על פי ספר חסידים):

אל מלך נאמן

מכסה את עיניו בידו ואומר בכוונה ובקול רם:

שמע ישראל, יהוה אלהינו, יהוה אחד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את יהוה אלהיך, בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצוך היום, על לבבך: ושננתם
לבניך ודברת בם, בשבתך בביתך ובילכתך בדרך, ובשכבך
ובקומך: וקשרתם לאות על-ידך ° והיו לטטפת בין עיניך:
וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אֱס־שְׁמַע תִּשְׁמַעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוֶה אֶתְכֶם
הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטֶּרֶ־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹדָה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסַּפְתָּ
דָּגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ, וְאָכְלָתָּ
וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמְדוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם, וְעָצַר
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר, וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ,

וּבְעַבְדְתֶם מֵהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם:
וּשְׁמַתֶם אֶת־דְּבַר־י אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרְתֶם
אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם, ° וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם
אֹתָם אֶת־פִּנְיֶיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִילְכַתְּךָ בְּדֶרֶךְ,
וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְכַתַּבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן
יִדְבְּרוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר: לָהֶם, פִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

נוהגים להעביר את הציציות ליד ימין ולמשקן במקומות המסומנים ב° (קיצור ש"ע יז, י).

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם, וַעֲשׂוּ לָהֶם ° צִיצִית עַל־פְּנֵי בְּגָדֵיהֶם לְדָרְתָם, וְנָתַנוּ
° עַל־צִיצִית הַפָּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם ° לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתְּרוּ
אֲחֵרֵי לִבְבְּכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר־אֲתֶם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי, וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֵהֵיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת

שליח הציבור חוזר ואומר (ש"ע סא, ג על פי זוהר):

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת

וַיִּצַיֵב, וְנָכוֹן וְקָיִם, וַיִּשָּׂר וְנֶאֱמַן

וְאָהוּב וְחָבִיב, וְנַחֲמָד וְנָעִים

וְנוֹרָא וְאֲדִיר, וּמְתַקֵּן וּמְקַבֵּל

וְטוֹב וְיָפָה

הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

אָמֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ
 צוֹר יַעֲקֹב מִגַּן יִשְׁעֵנוּ
 לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשָׂמוּ קִים
 וְכִסְאוֹ נָבוֹן
 וּמְלֻכוֹתוֹ וְאַמוֹנָתוֹ לְעַד קֵימַת.

במקום המסומן ב°,
 מנשק את הציציות ומניחן (קיצושי"ע יז, ז על פי שער הכוונות).

וְדַבְּרֵי חַיִּים וְקִימִים
 נְאֻמִּים וְנַחֲמָדִים
 לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
 אֶל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ
 אֶל בְּנֵינוּ וְעַל דוֹרוֹתֵינוּ
 וְעַל כָּל דוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ. >

עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים
 דָּבָר טוֹב וְקִים לְעוֹלָם וְעַד
 אָמֵת וְאַמוֹנָה, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר.

אָמֵת שְׁאֵתָה הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֶל מְלַכְנוּ מְלַךְ אֲבוֹתֵינוּ
 גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ
 יוֹצֵרְנוּ צוֹר יִשְׁוֹעֵתְנוּ
 פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׂמִיךְ
 אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ.

עֲזֹרַת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מֵעוֹלָם
 מִגַּן וּמוֹשִׁיעַ לְבִנְיָהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דוֹר וָדוֹר.
 בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצַדִּיקְתְּךָ עַד אֶפְסֵי אָרֶץ.
 אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ.

אָמֵת אֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
 וּמֶלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבִים.

אָמֵת אֵתָה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא אַחֲרוֹן
 וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.

מִמַּצְרַיִם גְּאֻלְתָּנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ
 כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ
 וּבְכוֹרְךָ גְּאֻלְתָּ
 וַיִּם סוּף בְּקַעַת
 וַיּוֹדִים טַבַּעַת
 וַיִּדְיִדִים הֶעֱבַרְתָּ
 וַיְכַסּוּ-מִים צְרִיָהֶם
 אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר:

עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֱהוּבִים, וְרוֹמְמוּ אֵל
 וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת, שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
 בְּרֻכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם

רם ונשא, גדול ונורא
משפיל גאים ומגביה שפלים
מוציא אסירים, ופודה עניים ועוזר דלים
ועונה לעמו בעת שועם אליו.

כאן נוהגים לעמוד כהכנה לתפילת העמידה (דרך החיים) על פי מהרי"ל ולפסוע שלוש פסיעות לאחור (אליה רבה' סו, ט בשם 'פרי עץ חיים').

• תהלות לאל עליון, ברוך הוא ומברך
משה ובני ישראל
לך ענו שירה בשמחה רבה
ואמרו כלם

שמות טו

מי-כמכה באלם, יהוה
מי כמכה נאדר בקדש
נורא תהלת, עשה פלא:

• שירה חדשה שבחו גאולים
לשמך על שפת הים
יחד בלם הודו והמליכו
ואמרו
יהוה ימלך לעלם ועד:

שמות טז

נחלקו הפוסקים אם יש לענות אמן אחר ברכת צאל ישראל.
רבים נוהגים לסיים את הברכה עם שליח הציבור
כדי לצאת מהמחלוקת (מגיא סו, יא).

• צור ישראל, קומה בעזרת ישראל
ופדה כנאמך יהודה וישראל.
גאלנו יהוה צבאות שמו, קדוש ישראל:
ברוך אתה יהוה, גאל ישראל.

ישעיה מז

עמידה

"המתפלל צריך שיכוין בלבו פירוש המלות שמוציא בשפתיו; ויחשוב כאלו שכינה כנגדו
ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאר מחשבתו וכוונתו וכה בתפלתו" (שו"ע צח, א)
פוסע שלוש פסיעות לפני כמי שנכנס לפני המלך (רמ"א צה, א בשם הרוקח).
עומד ומתפלל בלחש מכאן ועד 'יכשנים קדמניות בעמ' 65.
כורע במקומות המסומנים ב', קד לפנים ב'אתה' וזקף בשם (סידור השליה).

אדני, שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

אבות

יברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון
גומל חסדים טובים, וקנה הפל
וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

בעשרת ימי תשובה: זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים

וכתבנו בספר החיים, למענך אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן.
יברוך אתה יהוה, מגן אברהם.

גבורות

אתה גבור לעולם, אדני
מחיה מתים אתה, רב להושיע

אומרים 'משיב הרוח ומוריד הגשם' משמוני עצרת ועד יום טוב ראשון של פסח,
ומוריד הטל מחול המועד פסח ועד הושענא רבה. ראה הלכה 94-99.

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם / בקיץ: מוריד הטל

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים
ומקיים אמונתו לישני עפר.

תהלים נא

מִי כְמוֹךְ, בְּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דּוֹמֶה לָךְ
מֶלֶךְ, מִמִּית וּמִחַיָּה וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בעשרת ימי תשובה: מִי כְמוֹךְ אֵב הַרְחָמִים
זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמַן אֶתְּךָ לְהַחְיֹת מֵתִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחְיֵה הַמֵּתִים.

בתפילת לחש ממשיך אֶתְּךָ קְדוּשׁי בעמוד הבא.

קדושה

בחזרת שליח הציבור הקהל עומד ואומר קדושה.
במקומות המסומנים ב*, המתפלל מתרומם על קצות אצבעותיו (מגיא קכה, א בשם השליח).

נְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֹךְ בְּעוֹלָם, כְּשֵׁם שְׁמֹךְ דִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמֵי מְרוֹם
כְּפָתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ, וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר

ישעיהו

קהל ואחריו שליח הציבור (ראה הלכה 113–114):

קְדוּשׁ, קְדוּשׁ, קְדוּשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֹא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יְאֹמְרוּ

קהל ואחריו שליח הציבור:

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְקוֹמוֹ:

יחזקאל ג

וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁךְ כְּתוּב לְאֹמַר

קהל ואחריו שליח הציבור:

יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

תהלים קמו

שליח הציבור:

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּךְ, וְלִנְצַח נְצַחִים קְדֻשָּׁתְךָ נְקַדֵּשׁ
וְשִׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד
כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוּשׁ אַתָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוּשׁ. / בעשרת ימי תשובה: הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ. /

שליח הציבור ממשיך אֶתְּךָ חוֹנֵן בעמוד הבא.

קְדוּשַׁת הַשֵּׁם
אַתָּה קְדוּשׁ וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ
וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

הָאֵל הַקְּדוּשׁ. / בעשרת ימי תשובה: הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ. /
אם שכח חוזר לראש התפילה.

דעת

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת
וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה.
חֲנַנְנוּ מֵאַתָּךְ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׂכִּיל.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
חוֹנֵן הַדַּעַת.

תשובה

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ
וְקַרְבָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוּדְךָ
וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה.

סליחה

נוהגים להכות כנגד הלב במקומות המסומנים ב° (סידור יעב"ץ בשם שליח).

סֶלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי ° חָטָאנוּ
מִחַל לָנוּ מִלְּכָנוּ כִּי ° פָּשַׁעְנוּ
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסֶלַח.

גאולה

רֵאָה בְּעֵינַיִנוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ
וְגֵאלֵנוּ מֵהָרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ
כִּי גֹאֵל חָזַק אֶתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
גֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בתענית ציבור שליוח הציבור מוסיף:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ בַיּוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה אָנַחְנוּ. אֵל תַּפְּן
אֵל רְשָׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמּוֹנוּ, וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנַנְתֵּנוּ. הֲיֵיה נָא
קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנוּ, טָרַם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, כַּדָּבָר
שְׁנֵאָמַר: וְהִיָּה טָרַם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֵנִי אֲשַׁמְעֵם:
כִּי אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה בַּעַת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל יַת צָרָה וְצוֹקָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָעוֹנֶה בַּעַת צָרָה.

ישעיה סה

רפואה

רְפָאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא
הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשִׁיעָה
כִּי תִהְלֹתֵנוּ אַתָּה
וְהָעֵלָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ

המתפלל על חולה מוסיף:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּשְׁלַח מֵהָרָה רְפוּאָה
שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, לְחוֹלָה פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִית/
לְחוֹלָה פְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל

כִּי אֵל מֶלֶךְ רֹפֵא נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
רֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

ברכת השנים

אומרים 'טל ומטר לברכה' מוז במרחשוון ועד ערב פסח. ראה הלכה 97-99.

בְּרוּךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֶת כָּל מִיַּי תְּבוֹאֲתָהּ, לְטוֹבָה
בַּחוּרִי: וְתֵן טַל וּמָטָר לְבָרְכָה / בַּקוּץ: וְתֵן בְּרָכָה
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה
וּבְרוּךְ שִׁנְתָנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

קיבוץ גלויות

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ
וְשֵׂא נִס לְקִבְּץ גְּלוּתֵינוּ
וּקְבָצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

השבת המשפט

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵנוּ כְּבַתְּחִלָּה
וְהַסֵּר מִמּוֹנוּ יְגוֹן וְאַנְחָה
וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְהוָה לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. / בעשרת ימי תשובה: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.

ברכת המינים

וְלַמְלָאִי שְׂיָנִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הָרִשְׁעָה כָּרַגַע תֵּאבֹד
וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מֵהֵרָה יִפְרָתוּ
וְהַיָּדִים מֵהֵרָה תִעָקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִמְגַּר וְתִכְנַע בְּמֵהֵרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְּעֵ זָדִים.

על הצדיקים

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים
וְעַל זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם
וְעַל גְּרֵי הַצְּדָקָה, וְעַלֵינוּ
יְהִמוּ רַחֲמֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת
וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בְּךָ בִטְחָנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׁעֵן וּמַבְטֵחַ לַצְּדִיקִים.

בניין ירושלים

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב
וְתִשְׁכַּן בְּתוֹכָהּ כְּאִשׁוֹר דְּבַרְתָּ
וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵי עוֹלָם
וְכִסֵּא דָוִד מֵהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוֵן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

מלכות בית דוד

אֵת צִמַח דָּוִד עֲבַדְךָ מֵהֵרָה תִצְמַח, וְקִרְנוֹ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ
כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְצַמַּח קֶרֶן יִשׁוּעָה.

שומע תפילה

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה
וּמְלַפְנֵיךָ מְלַכְנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיַבְנוּ*
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

*בזמן עצירת גשמים (טור, תקעט):

וְעַנְנוּ בּוֹרָא עוֹלָם בְּמִדַּת הַרַחֲמִים, בּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְהוֹדִיעַ גְּדוּלוֹ וְהַדְרַת
כְּבוֹדוֹ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, תֵּן טַל וּמָטָר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְתִשְׁבַּע אֶת הָעוֹלָם
כְּלוֹ מְטוֹבָךָ, וּמִלֵּא יִדְּוֵנוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ וּמֵעֶשֶׂר מִתְּנַת יָדְךָ. שְׁמוֹר וְהִצַּל שָׁנָה
זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע, וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנוּת, וַעֲשֵׂה לָהּ תִקְוָה
וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל תְּבוֹאֲתֵנוּ וּפְרוֹתֵנוּ, וּבְרַכְנוּ בְּגִשְׁמֵי
בְּרָכָה, וְנִזְכֶּה לְחַיִּים וְשִׁבְעַת שְׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ דְבַר וְחָרָב
וְרָעָב, וְחִיָּה רָעָה וְשָׂבִי וּבָזָה, וְיִצַר הָרַע וְחָלִיִּים רָעִים וְקָשִׁים וּמְאָרְעוֹת רָעִים
וְקָשִׁים. וְגָזַר עָלֵינוּ גְזָרוֹת טוֹבוֹת מִלְּפָנֶיךָ, וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, וְתַתְּנֵהוּ
עִם בְּנֵיךָ בְּמִדַּת הַרַחֲמִים, וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.

וממשיכים יְכִי אַתָּה שׁוֹמֵעַ לְמַעַלָּה.

עבודה

רִצָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתְךָ
וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ
וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתְךָ בְּאֵהָבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן
וְתִהִי לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמְּךָ.

בראש חודש ובחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיִגְיַע, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד

עבֹדְךָ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ, וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ: רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ / בַּפֶּסַח: חַג הַמַּצּוֹת / בַּסּוּכּוֹת: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וּתְחִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

הודאה

כורע במודים ואינו זוקף עד אמירת השם. (סידור השליה).

יְמוּדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּר חַיִּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ
אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר.
נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֵּךְ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ
וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ
וְעַל נַפְסֶיךָ שְׂבָכָל יוֹם עַמְּנוּ
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שְׂבָכָל יְעַת, עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים.
הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ.

כשהשיץ אומר 'מודים',
הקהל אומר בלחש (סוטה מ ע"א):
יְמוּדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר
יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ.
כֵּן תְּחַיֵּנוּ וְתַקִּימֵנוּ
וְתֹאסֹף גְּלוּתֵינוּ
לְחַצְרוֹת קְדוֹשְׁךָ
לְשִׁמּוֹר חֲקֶיךָ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
וּלְעִבְדֶךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם
עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ.
בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

בחנוכה:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזְמַן הַזֶּה.

בְּיָמֵי מַתְתִּיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאֵי וּבְנָיו, בְּשַׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת יוֹן
הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׂכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאֶתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם, רַבְתָּ אֶת רִיבָם, דָּגַתָּ
אֶת דֵּינָם, נִקְמַתָּ אֶת נַקְמָתָם, מִסָּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מְעֻטִים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרַשְׁעִים בְּיַד צְדִיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ, וְלֶךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֶיךָ לְדַבְּרֵי בֵיתְךָ,
וּפְנֵנו אֶת הַיְכָלְךָ, וְטָהַרוּ אֶת מַקְדְּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחַצְרוֹת קְדוֹשְׁךָ,
וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶינוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל.

וממשיך ועל כלם:

בפורים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזְמַן הַזֶּה.

בְּיָמֵי מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, בְּשַׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הִמָּן הַרְשָׁע. בְּקֶשׁ
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּוּ וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְּעוּר וְעַד-זְקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם
אֶחָד, בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר, הוּא-חֹדֶשׁ אָדָר, וּשְׁלָלָם
לְבוֹז: וְאֶתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ, וּקְלַקְלַתְּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ,
וְהַשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וְחָלּוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הַעֵץ.

וממשיך ועל כלם:

וְעַל כָּלֵם יַתְּבַרְךָ וַיִּתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעשרת ימי תשובה: וּכְתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סִלָּה, וַיְהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאֵמֶת
הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סִלָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֶךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

אם יותר מכוהן אחד עולה לדוכן, הגבאי קורא (ראה הלכה 124):

כְּהֵנִים

הכהנים מברכים: **בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשֹׁתוֹ שֶׁל אֶהְרֹן, וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.**

הש"ץ מקריא מילה במילה, והכהנים אחריו: **יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: קהל: אָמֵן**
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: קהל: אָמֵן
יִשְׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: קהל: אָמֵן

שליח הציבור ממשיך 'שים שלום'.

הכהנים אומרים: **הקהל אומר:**

רבונו של עולם, עשינו מה שצוית עלינו, אף אתה עשה עמנו כמו שהבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים, וברך את-עמך את-ישראל, ואת האדמה אשר נתת לנו, כאשר נשבעת לאבותינו, ארץ זבת חלב ודבש: **אדיר במרום שוכן בגבורה, אתה שלום ושמן שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום.**

אם אין כוהנים העולים לדוכן, שליח הציבור אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשֻׁלָּשֵׁת בַּתּוֹרָה, הַפְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כְּהֵנִים עִם קְדוּשֵׁיךָ, כְּאֲמוּר

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: קהל: בָּן יְהִי רָצוֹן
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: קהל: בָּן יְהִי רָצוֹן
יִשְׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: קהל: בָּן יְהִי רָצוֹן

שלום

שִׂים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה

חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ

כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָת לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.

בעשרת ימי תשובה: **בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וּפְרֻנְסָה טוֹבָה, נִזְכָּר וּנְפָתָב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם.**

בני חוץ לארץ מסיימים: **בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עוֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם.**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

שליח הציבור מסיים באמירת הפסוק הבא בלחש (מגיא קכג, יד). יש הנהגים לאומרו גם בסוף תפילת לחש של יחיד. ראה הלכה 103.

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

תהלים ט

אֱלֹהֵי

נִצֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרָמָה

וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדְּם, וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה.

פִּתַח לְבִי בַּתּוֹרָתְךָ, וּבְמִצּוֹתֶיךָ תִרְדְּףֵנִי נַפְשִׁי.

וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה

מִהֲרָה הִפֹּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.

עֲשֵׂה לִמְעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ

עֲשֵׂה לִמְעַן קְדֻשָּׁתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ.

תהלים ס

לִמְעַן יַחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי:

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

תהלים ט

כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחור. קד לשמאל, לימין ולפנים באמירת:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם/ בעשרת ימי תשובה: הַשְּׁלוֹם/ בְּמִרוֹמָיו

הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוֹ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה

בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בַּתּוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמְנִיּוֹת.

מלאכי ג

וְעֲרַבָה לִיהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמְנִיּוֹת:

שליח הציבור חוזר על התפילה בקול רם.

בראש חודש, בחנוכה, בחול המועד, ביום העצמאות וביום חירות ירושלים אומרים אחרי חזרת שליח הציבור הלל (עמ' 360). בשאר ימים שאין אומרים בהם תחנון (ראה רשימה בעמוד הבא), שליח הציבור אומר חצי קדיש (עמ' 76). בתענית ציבור אומרים כאן סליחות (לעשרה בטבת בעמ' 476, לתענית אסתר בעמ' 482 ולי"ז בתמוז בעמ' 487) ואחריהן 'אבינו מלכנו' (עמ' 67).